

Bro, thi siden Genforeningen er Trafikken paa Strib—Fredericia vokset saaledes, at der baade for Gods og Personer meget ofte sker Forsinkelser, som er ganske generende, og da man nu ved, at det vil vare en Aarrække, inden et saadant Arbejde bliver færdigt — mindre end 6—7 Aar kan det vel ikke tage —, var det ikke en Smule for tidligt at faa begyndt. Der vilde ogsaa derved kunne skaffes Folk haardt tiltrængt Arbejde. Af Hensyn til Trafikken er det ganske nødvendigt at faa begyndt paa dette Arbejde. Særlig for Handelstanden i Vestjylland, hvor Trafikforholdene er daarligst og Togforsinkelserne hyppigst, vil det være af stor Betydning at faa Lille Bælts-Broen bygget snarest muligt.

Der maatte ogsaa kunne gøres noget mere for vore Forbindelser med Udlandet. I Sommer har det været saaledes, at de rejsende er blevet forsinket 1—2, ja, endogsaa 3 Timer ved Paddeborg. Det laa i Paseftersynet og i Toldeftersynet paa begge Sider af Grænsen, og det er meget muligt, at de tyske Myndigheder har haft den største Skyld, det skal jeg lade være usagt, men der har altsaa været Tilfælde, hvor Togene har været 3 Timer forsinket. Paa Gedser-Warnemünde-Ruten laa den største Forsinkelse i hvert Fald i Warnemünde, men ogsaa i Gedser var der meget betydelige Forsinkelser. Billetsalgsstedet i Gedser er meget daarligt, saa at de rejsende maa staa udenfor i lange Tider for at faa Billet — den Dag, jeg var dernede, var det Regnvej —, og man er nødt til at løse sin Billet i Gedser; for hvis man løser den om Bord paa Færgen, bliver man trukket op. De tyske Banefunktionærer forstaaer at anvende Kursen saaledes, at de, efter hvad jeg hørte en Dag, tog 18 Kr. for en Billet Gedser-Warnemünde, der ellers koster 12 Kr.; saa meget kunde de skære paa Kursen. Forholdet paa denne Rute er ganske urimeligt, og derpaa maatte der sikkert kunne raades Bod ved en Forhandling mellem det danske Ministerium og de tyske Statsbaner. Jeg stod ved Siden af en svensk Herre, og han sagde uden nogen Foranledning fra min Side: „Dette skulde bare have været paa Forbindelsen med Sverige, saa skulde vort Ministerium snart have bragt den Sag i Orden.“ Jeg glædede mig naturligvis over, at det svenske socialdemokratiske Ministerium var saa energisk; men paa den anden Side var jeg bedrøvet over, at vort eget Ministerium ikke var saa energisk. Jeg henstiller, om ikke vort dyre Udenrigsministerium kunde bruges til at faa disse Forhold ved Grænsestationerne bedre ordnet. Det er ingen Spøg at blive forsinket 3 Timer paa en Rejse,

naar man har lagt sine Planer i Forvejen. I Paddeborg har f. Eks. de rejsende til Fredericia og Esbjerg maattet vente en halv, ofte en hel, undertiden halvanden Time, fordi Togene er saa meget forsinket, og de rejsende maa regelmæssig vente hver Dag i Lunderskov een til halvanden Time paa Toget fra Paddeborg. Det forekommer mig, at der maatte kunne gøres noget.

Jeg har endnu et lille Spørgsmaal, nemlig til den højtærede Undervisningsminister, vedrørende 3 Lærerinder i Jerne Sogn, i min Valgkreds. Jeg skulde ikke ulejlige Ministeren med dette Spørgsmaal, hvis jeg ikke anser det for at være et Principspørgsmaal. De paagældende var ansat ved Jerne Skole som Forskolelærerinder, de havde ikke almindelig Lærerindeeksamen. For et Aar eller to siden overgik Skolevæsenet til købstadmæssig Ordning, og Sogneraadet har da vedtaget, at disse Lærerinder skulde have almindelig Lærerindeløn, hvilket Skolekommission og Skoledirektion har anbefalet, men Ministeriet har nægtet at stadfæste det. Nu vil jeg spørge: Er dette noget særligt for Jerne? I saa Fald vil jeg andrage om, at det maa blive rettet, de 3 Lærerinder er vel ansatte og roses i høje Toner af Skolekommission og Sogneraad. Eller er det et Princip? I saa Fald vil jeg spørge, hvorfor man er kommet ind paa dette nye Princip, for tidligere har Ministeriet holdt paa det modsatte; i 1905 eller 1906, da vi fik Købstadskoleordning i Esbjerg efter den nye Skolelov og fik Forskolelærerinder ansat i de nye Embeder, fik disse almindelig Lærerindeløn. Det er ogsaa ganske rimeligt, da de udfører almindelig Lærerindegerning.

Sluttelig skal jeg gøre et Par politiske Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Rode talte forleden Dag om, at der var Opløsning i Partierne, og at man kunde vente, at Venstre vilde deles, og han forudsatte, at han kunde blive Midtpunktet for en Samling af Venstre, Radikale og Socialdemokrater. Det ærede Medlem var saa elskværdig at sige, at han nok vilde støtte et socialdemokratiske Ministerium, hvis det vilde føre demokratisk Politik, men ikke, hvis det vilde føre socialdemokratiske Politik. En saadan Støtte er selvfølgelig ikke meget værd, men endogsaa nærmest en Dolk i Ryggen, en Kniv i Ærmet. Det ærede Medlem vil kunne forstaa det, hvis jeg vender det om. Hvis det blev sagt til ham: De kan danne et radikalt Ministerium, men maa ikke føre radikal Politik, antager jeg, at det ærede Medlem vilde betakke sig for et saadant Tilbud. Og det samme antager jeg, at So-